

noprávních, pokud to není na újmu úkolů, vyčtených v § 2 tohoto zákona.

§ 5.

Organisace ústavu a podmínky jeho práce vytčeny budou v základním řádu (regulativu), jež vydá vláda nařízením, a to tak, aby vyhovovaly i badatelským a učebním požadavkům vysokých škol.

§ 6.

V čele ústavu stojí ředitel, jež zastupuje náměstek. Vedle nich obstarává agendu ústavní potřebný počet úředníků odborných, účetních, kancelářských a zřízenců. Asistenti ústavu, pokud nejsou jmenováni stálými úředníky, jsou na roveň postaveni asistentům dle zákona ze dne 31. prosince 1896, čís. 8 ř. z. z r. 1897, jímž se upravuje postavení asistentů na vysokých školách.

§ 7.

(1) Pokud a v kterých případech Státní zdravotní ústav bude oprávněn požadovati od stran (§ 4., odst. 2) za jednotlivé výkony ústavu zvláštní poplatky, stanoveno bude základním řádem (regulativem). Výše poplatků těch stanovena bude tarifem, schváleným ministerstvem veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy v souhlasu s ministerstvem financí. Tarify budou dle potřeby revidovány.

(2) Ceny výrobků v ústavu zhotovených a k prodeji určených schvaluje na návrh ředitelství ústavu ministerstvo veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy v souhlasu s ministerstvem financí.

§ 8.

K posuzování odborných a vědeckých otázek, souvisejících s činností Státního zdravotního ústavu, jakož i pro posuzování odborné a vědecké kvalifikace sil Státního zdravotního ústavu zřízen bude při ministerstvu veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy poradní sbor Státního zdravotního ústavu. Složení sboru a postup jeho jednání upraveny budou zvláštním nařízením.

§ 9.

Všem úřadům Československé republiky, jakož i korporacím autonomním se ukládá, aby Státní zdravotní ústav v činnosti jeho podporovaly.

§ 10.

Provedením tohoto zákona pověřuje se ministr veřejného zdravotnictví a tělesné vý-

chovy v dohodě s ministrem školství a národní osvěty a ministrem financí.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.

Šrámek v. r.

219.

Zákon ze dne 15. října 1925,

kterým se promíjí překážka platnosti sňatků, při nichž vyhlášky neb oddavky vykonali duchovní církve československé nebo řeckovýchodní.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

U sňatků, při nichž ode dne 9. ledna 1920 až do účinnosti tohoto zákona vykonali vyhlášky neb oddavky duchovní církve československé, dokud v příslušné náboženské obci nebylo duchovního správce ustanoveného podle § 11 zákona ze dne 20. května 1874, č. 68 ř. z., o zákonném uznání náboženských společností, promíjí se všeobecně tato překážka platnosti sňatků s účinkem, že sňatky takové prohlašují se za sňatky od počátku platné.

§ 2.

(1) Se stejným účinkem promíjí se všeobecně obdobná překážka u sňatků, jež byly až do účinnosti tohoto zákona vyhlášeny neb uzavřeny na Slovensku a v Podkarpatské Rusi před osobami pokládányi obecně za duchovní církve řeckovýchodní, jsou-li tyto sňatky zapsány do oddací matriky státní neb aspoň do spolehlivě vedené matriky církevní.

(2) Nebyla-li splněna podmínka právě zmíněná, mohou župní úřady prominouti zmíněnou překážku se stejným účinkem v jednotlivých případech tehdy, když vysvědčením vydaným od obecního (obvodního) notáře a spolupodepsaným od starosty obce, v níž manželství bylo uzavřeno, bude do tří měsíců po účinnosti tohoto zákona prokázáno, že snoubenci uzavřeli sňatek před osobou, jež byla obecně pokládána za duchovního církve řeckovýchodní.

§ 3.

Ve všech těchto případech není třeba vyhlášky neb oddavky opakovati.

§ 4.

Ustanovení §§ 1, 2 a 3 platí také tehdy, když snoubenci byli jiného náboženského vyznání nežli duchovní, který sňatek jich vyhlásil nebo je oddal.

§ 5.

Ustanovení §§ 1, 2 a 3 neplatí, byl-li sňatek pravoplatným rozsudkem prohlášen za neplatný, neb uzavřel-li snoubenec později nový sňatek.

§ 6.

Sňatky uvedené v § 2 nutno ve smyslu § 1 zák. čl. XXXIII:1894 o státních matrikách zapsati do státní oddací matriky. Pokud se u sňatků zmíněných v 1. odst. § 2 dosud tak nestalo, jsou osoby vedoucí církevní matriky o těchto sňatecích povinny oznámiti je nejpozději do čtrnácti dnů příslušné matriční dozorce vrchnosti způsobem předepsaným pro oznamování sňatků církevních. Neučiní-li tak, budou potrestány policejní administrativní vrchností I. stolice pokutou do 500 Kč, při nedobytnosti pak uzamčením do jednoho týdne.

§ 7.

(1) Kdo po účinnosti tohoto zákona uzavře sňatek pouze církevní před osobou, kterou podle zákonů státních nelze pokládati za duchovního správce oprávněného k uzavírání sňatků, dopouští se přestupku a bude potrestán politickým úřadem (policejní administrativní vrchností) I. stolice pokutou do 500 Kč, při nedobytnosti pak vězením (uzamčením) do jednoho týdne. Osoba, před níž sňatek takový bude uzavřen, bude potrestána pokutou do 2000 Kč, při nedobytnosti pak vězením (uzamčením) do jednoho měsíce.

(2) Pokuty uložené podle §§ 6 a 7 připadají státu.

§ 8.

Zákon tento nabude účinnosti dnem vyhlášení a provede jej ministr vnitra v dohodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.

Malypetr v. r.

220.

Zákon ze dne 21. srpna 1925

o provedení úmluv mezi Československou republikou a republikou Rakouskou ze dne 18. června 1924 o úpravě závazků v rakousko-uherských korunách a ze dne 12. července 1924 o vzájemných pohledávkách z vyúčtování nositelů pensijního pojištění.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Právní pravidla obsažená v úmluvách mezi Československou republikou a republikou Rakouskou, a to ze dne 18. června 1924 o úpravě závazků v rakousko-uherských korunách a ze dne 12. července 1924 o vzájemných pohledávkách z vyúčtování nositelů pensijního pojištění, pokud upravují látku vyhrazenou zákonodárství Československé republiky, mají moc zákona.

§ 2.

(1) Platy plynoucí Československému zúčtovacímu ústavu podle úmluvy z 18. června 1924 (§ 1) tvoří společnou zúčtovací podstatu. Této podstaty jest po úhradě platů povinných podle této úmluvy pro rakouské věřitele a po úhradě výloh Československého zúčtovacího ústavu (§ 3 zákona ze dne 30. června 1922, č. 207 Sb. z. a n., o způsobu vyrovnání pohledávek a závazků vzniklých v korunách rakousko-uherských mezi věřiteli nebo dlužníky československými a cizími) použití k uspokojení československých věřitelů.

(2) Vláda se zmocňuje, aby pro uspokojení věřitelů, jež zásadně stane se způsobem poměrným, vydala nařízení podrobnější předpisy, přihlížejíc při tom dle potřeby ke zvláštní hospodářské povaze jednotlivých druhů pohledávek.

§ 3.

V případech, kde úmluva ze dne 18. června 1924 (§ 1) vyhrazuje stranám stížnost k mezistátnímu rozhodčímu soudu, nemá místa stížnost podle § 4 zákona č. 207/1922 Sb. z. a n.

§ 4.

Zákon tento nabývá účinnosti současně s úmluvami v šu 1 tohoto zákona zmíněnými; provedou jej ministři financí a sociální péče v dohodě s ministrem spravedlnosti.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.

Bečka v. r.

Dr. Winter v. r.